

ความวิตกกังวลของนักศึกษาที่เข้ามาศึกษาในประเทศไทยเพื่อศึกษาต่อ
ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตจันทบุรี
Anxiety of Cambodian Students' Thai Learning for Studying
at Rajamangala University of Technology Tawan-OK, Chanthaburi Campus

มีนภา รักษ์หิรัญ*

คณะเทคโนโลยีสังคม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตจันทบุรี

Meennapa Rukhiran*

Faculty of Social Technology, Rajamangala University of Technology Tawan-OK
Chanthaburi Campus

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความวิตกกังวลของนักศึกษาที่เข้ามาศึกษาในประเทศไทยเพื่อศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา 2) เพื่อเปรียบเทียบระดับความวิตกกังวลของนักศึกษาที่เข้ามาศึกษาต่อตามเพศ อายุ วุฒิการศึกษา พื้นฐานความรู้ภาษาไทย และแหล่งที่มาของความรู้ ประชากรของการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาที่เข้ามาศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตจันทบุรี ในปีการศึกษา 1/2556 ทั้งหมด 17 คน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสอบถาม ประกอบด้วย 4 ตอน ซึ่งเป็นแบบให้เลือกตอบแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และคำถามปลายเปิด และแบบสัมภาษณ์เชิงลึก สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการเปรียบเทียบร้อยละ ค่าเฉลี่ยข้อมูลพื้นฐาน ผลการวิจัยพบว่า ความวิตกกังวล ในภาพรวมระหว่างเรียนภาษาไทยเพื่อเตรียมความพร้อมก่อนเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา อยู่ในระดับมาก มีความวิตกกังวลมากที่สุดในด้านทั่วไป อยู่ในระดับมาก ความวิตกกังวลในภาพรวมของการใช้ภาษาไทยระหว่างเรียนในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับมาก และมีความวิตกกังวลมากที่สุดว่าตนเองจะเรียนไม่ทันในห้องเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยร้อยละของความวิตกกังวล พบว่า ด้านการอ่านของนักศึกษาที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญา ก่อนมาเรียนมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันมากที่สุด รองลงมาด้านการเขียนที่เรียนรู้อาษาไทยจากญาติ และด้านการอ่านของนักศึกษาที่เคยได้รับความรู้ภาษาไทย

คำสำคัญ : ความวิตกกังวล เรียนภาษาไทย นักศึกษาที่เข้ามาศึกษา

* ผู้ประสานงานหลัก (Corresponding Author)
e-mail: meennapa@gmail.com

Abstract

The purposes of this study were 1) to investigate the anxiety of Cambodian students who are learning Thai language to study at Rajamangala University of Technology Tawan-OK (RMUTTO), Chanthaburi campus 2) to compare students' anxiety with gender, age, education level, Thai original knowledge, and knowledge sources of Thai. The participants were 17 Cambodian students who were enrolled to study a bachelor program in academic year 1/2014. The instruments were a questionnaire which consisted of four parts: check lists, five-point Likert scale, an open-ended question and an in-depth interview. Data were analyzed by using percentage, mean, standard deviation, and a comparison of average percent of basic information. This study indicates that overall anxiety of students during Thai learning lessons before admission to the higher education is at a high level. The general anxiety of students is at high level. In addition, overall anxiety of students during higher education programs by using Thai language is at a high level and the anxiety of students while learning in the class is at a moderate level. The comparisons of average percent found that the highest average is reading skill of the students who completed lower graduation before coming to study in Thailand, writing skill of the students who learnt Thai from relatives, and reading skill of the students who used to learn Thai, respectively.

Keywords : Anxiety, Thai language learning, Cambodian students

บทนำ

ผลของการขยายตัวทางเศรษฐกิจและการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีและการสื่อสาร ที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วในโลกปัจจุบันก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารที่รวดเร็ว (Graddol, 2006) ด้วยเหตุนี้เพื่อการสร้างความเข้มแข็งระหว่างประเทศเพื่อนบ้าน และเพื่อการสร้างความร่วมมือซึ่งกันและกัน ทำให้เกิดการก่อตั้งสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations) หรือ อาเซียน (ASEAN) ซึ่งเป็นองค์กรหนึ่งที่เกิดจากการสร้างความสัมพันธ์ทางภูมิรัฐศาสตร์และเศรษฐกิจในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความร่วมมือในการเพิ่มอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ การพัฒนาสังคม วัฒนธรรมในกลุ่มประเทศสมาชิก รวมทั้งการสร้างความร่วมมือทางการศึกษา อีกทั้งแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) ที่บรรจุยุทธศาสตร์การสร้าง ความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม เพื่อเสริมสร้างความร่วมมือที่ดี

ระหว่างประเทศในการสนับสนุนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างมีจริยธรรมและไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งเปิดรับความร่วมมือกับองค์กรระหว่างประเทศที่ไม่แสวงหากำไร จากการเปลี่ยนแปลงนโยบายดังกล่าว ทำให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตจันทบุรี ได้เล็งเห็นความสำคัญของการพัฒนาด้านการศึกษาและการสร้างเครือข่ายระหว่างมหาวิทยาลัย ส่งผลให้เกิดการลงนามสร้างความร่วมมือเพื่อการบันทึกความเข้าใจ (Memorandum of understanding: MOU) การให้ความร่วมมือทางวิชาการ การแลกเปลี่ยนอาจารย์และนักศึกษา โดยทางมหาวิทยาลัยได้ลงนามทำความร่วมมือกับ University Management and Economics (UME) ณ ประเทศกัมพูชา เมื่อวันที่ 22 - 24 ตุลาคม พ.ศ. 2555 ผลจากการลงนามทำให้เกิดโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษาจากประเทศกัมพูชาจำนวน 17 คน เพื่อศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาที่มหาวิทยาลัย ซึ่งคณะเทคโนโลยีสังคมได้ริเริ่มโครงการเตรียมความพร้อมภาษาไทยสู่อาเซียน วัตถุประสงค์เพื่อจัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้กับนักศึกษา กัมพูชาและเพื่อสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารโดยดำเนินการสอน ในปีการศึกษา 2/2555 รายละเอียดของหลักสูตรนั้นมีระยะเวลาทั้งสิ้น 4 เดือน โดยทำการเรียนการสอนในวันจันทร์ - วันศุกร์ เวลา 08.00 น. - 16.00 น. ในแต่ละวันแบ่งเนื้อหาเป็น 4 ด้าน ได้แก่ การอ่านเบื้องต้น การเขียนเบื้องต้น การฟัง - การพูดเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น และวัฒนธรรมไทยที่สำคัญ

นักศึกษากัมพูชาเดินทางมาศึกษาต่อในประเทศไทย มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องใช้ภาษาไทยเป็นภาษาหลักในการสื่อสารในชีวิตประจำวันและเพื่อเรียนต่อในระดับอุดมศึกษา ด้วยเหตุนี้นักศึกษาจึงอยู่ในภาวะจำยอมต้องเรียนรู้ภาษาไทย โดยต้องฝึกและพัฒนาทักษะทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน เพื่อนำไปใช้จริงทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ทั้งนี้จากการเป็นส่วนหนึ่งของอาจารย์ผู้สอนภาษาไทยให้กับนักศึกษากัมพูชา ผู้วิจัยพบว่า นักศึกษากัมพูชาแต่ละคนมีระดับความสามารถในการใช้ภาษาไทยที่แตกต่างกัน ยกตัวอย่างเช่น นักศึกษาบางรายสามารถอ่านภาษาไทยแต่ไม่เข้าใจความหมายที่แท้จริง บางรายสามารถเข้าใจภาษาไทยจากการฟังได้ในระดับดีแต่พูดภาษาไทยได้ในระดับต่ำ บางรายสามารถพูดภาษาไทยได้เป็นคำๆ และเข้าใจความหมายเมื่อฟังประโยคสั้นๆ และบางรายเข้าใจภาษาไทยเพียงเล็กน้อย เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับ Brown (1994) นักภาษาศาสตร์ประยุกต์ได้กล่าวถึงความวิตกกังวลต่อการเรียนภาษาที่สองว่า ทำให้เกิดความรู้สึกอึดอัด หงุดหงิด เกิดข้อสงสัย ประทับใจหรือวุ่นวายใจ นอกจากนี้ Macintyre & Gardner (1988) ได้ศึกษาเรื่องความวิตกกังวลต่อภาษาต่างประเทศพบว่า ความวิตกกังวลที่เกิดขึ้นระหว่างเรียนส่งผลกระทบต่อกระบวนการเรียนรู้ ผู้เรียนส่วนใหญ่ จะมีความเครียดสูงเพราะตนเองยังใช้ภาษาไม่ได้ดี เช่น หากต้องมีการนำเสนอหน้าชั้นเรียนนั้น อาจทำให้ผู้พูดเกิดความวิตกกังวลว่าจะใช้ภาษาผิดหลักไวยากรณ์ พูดผิด แล้วทำให้เกิดความอับอายเสียหน้าและความภาคภูมิใจในตนเองลดลง (Allwright & Bailey, 1991) ทั้งนี้ Tangtoom (2012) กล่าวถึงผลกระทบของการก่อตั้งสมาคมอาเซียนว่าจะเป็นการเชื่อมความสัมพันธ์ของประชากร ในทวีปเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งเป็นทวีปที่มีประชากรหลากหลายเชื้อชาติ มีความแตกต่างของศาสนา และประชากรกระจายตัวอาศัยอยู่ทั้งในแผ่นดินและหมู่เกาะต่างๆ ให้มีความใกล้ชิดกันมากขึ้น ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนข้อตกลงทางการศึกษา

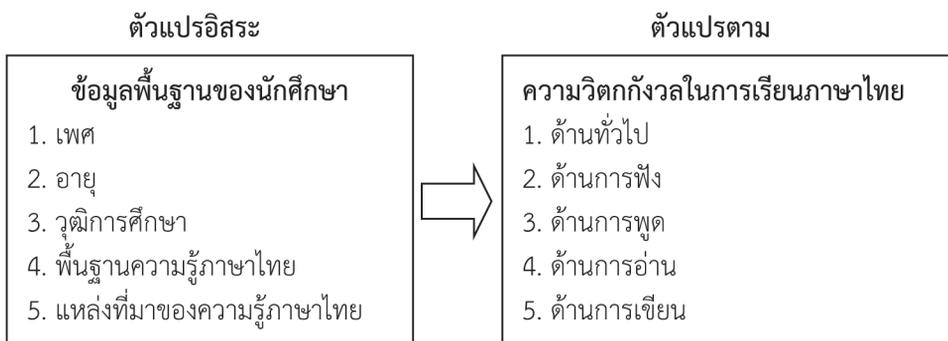
ต่างๆ มากมาย อาจกล่าวได้ว่าปัจจุบันนี้ มีนักศึกษาจากประเทศในอาเซียนเข้ามาเรียนภาษาไทยในประเทศไทยเพื่อจุดประสงค์ที่หลากหลาย ทั้งเพื่อเหตุผลส่วนตัวที่ต้องการเรียนภาษาไทยหรือนำภาษาไทยไปใช้เป็นพื้นฐานเพื่อศึกษาต่อในศาสตร์อื่น

จากปัญหาเรื่องพื้นฐานภาษาไทยที่แตกต่างและความวิตกกังวลเพราะต้องใช้ภาษาที่ไม่ใช่ภาษาแม่ (Native Language) ของตนเอง นำไปสู่การวิจัยในหัวข้อการศึกษาความวิตกกังวลของนักศึกษาภูมิพุกษาในการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตจันทบุรี เพื่อนำไปพัฒนาวิธีการสอนภาษาไทยให้สอดคล้องกับพื้นฐานความรู้ของนักศึกษาต่างชาติเพื่อลดความวิตกกังวลในการเรียนรู้และการใช้ภาษาไทยต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาความวิตกกังวลของนักศึกษาภูมิพุกษาในการเรียนรู้และการใช้ภาษาไทยเพื่อศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตจันทบุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับความวิตกกังวลของนักศึกษาภูมิพุกษาจำแนกตามเพศ อายุ วุฒิการศึกษา พื้นฐานความรู้ภาษาไทย และแหล่งที่มาของความรู้ภาษาไทยของนักศึกษา

กรอบแนวคิด

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีการวิจัย

1. ประชากร

นักศึกษาที่ศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตจันทบุรี ในปีการศึกษา 1/2556 ทั้งหมดจำนวน 17 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์

2.1 แบบสอบถามความวิตกกังวลในการเรียนและการใช้ภาษาไทย ซึ่งแบ่งแบบสอบถามเป็น 4 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 คำถามเพื่อสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามปลายปิดให้เลือกตอบ ประกอบด้วยคำถามจำนวน 5 ข้อ แบบสอบถามปลายเปิด จำนวน 1 ข้อ และแบบสอบถามแบบให้เรียงลำดับจำนวน 1 ข้อ

ตอนที่ 2 คำถามด้านความกังวลในระหว่างเรียนภาษาไทยเพื่อเตรียมความพร้อมก่อนเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา เป็นคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 25 ข้อ แบ่งเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ด้านทั่วไป การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

ตอนที่ 3 คำถามด้านความกังวลในการใช้ภาษาไทยระหว่างเรียนระดับอุดมศึกษา เป็นคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 9 ข้อ

ตอนที่ 4 ข้อมูลความคิดเห็น และข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่เกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมวิชาภาษาไทย เป็นแบบคำถามปลายเปิด จำนวน 1 ข้อ

2.2 แบบสัมภาษณ์ ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เพื่อสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับความวิตกกังวลในการเรียนภาษาไทย

3. การสร้างเครื่องมือและการหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ

3.1 การสร้างแบบสอบถาม โดยกำหนดประเด็นและขอบเขตคำถามด้านความวิตกกังวลในการเรียนภาษาไทยเพื่อเตรียมความพร้อมแบ่งเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ด้านทั่วไป การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน และความวิตกกังวลในการใช้ภาษาไทยระหว่างเรียนต่อในระดับอุดมศึกษา จากนั้นนำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของข้อคำถามและหาค่าความเชื่อมั่นตามวิธีของครอนบาค ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามในภาพรวมเท่ากับ 0.92

3.2 การสร้างแบบสัมภาษณ์ ตั้งข้อคำถามโดยการสรุปประเด็นจากผลของแบบสอบถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การวิจัยเชิงปริมาณ

4.1.1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้ค่าร้อยละ

4.1.2 ความวิตกกังวลในระหว่างเรียนภาษาไทยและการใช้ภาษาไทยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการตีความจากค่าเฉลี่ยที่ได้ไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ สำหรับแปลความหมายของคะแนน ตามเกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.21 - 5.00	ถือว่าอยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.41 - 4.20	ถือว่าอยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.61 - 3.40	ถือว่าอยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.81 - 2.60	ถือว่าอยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.80	ถือว่าอยู่ในระดับน้อยที่สุด

4.1.3 การเปรียบเทียบร้อยละค่าเฉลี่ยระดับความวิตกกังวล นักศึกษาที่มีเพศ อายุ วุฒิการศึกษา พื้นฐานความรู้ก่อนเดินทางมาศึกษาต่อในประเทศไทย และแหล่งความรู้ภาษาไทยที่ต่างกัน

4.2 การวิจัยเชิงคุณภาพ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการสรุปการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย

1. ผลการวิจัยจากการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม

1.1 นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 77 นักศึกษาทั้งหมดมีอายุระหว่าง 21 – 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 100 ก่อนเดินทางมาศึกษาต่อในประเทศไทยส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 76 ไม่เคยได้รับความรู้ภาษาไทยมาก่อน คิดเป็นร้อยละ 59 กลุ่มที่เคยได้รับความรู้ภาษานั้นส่วนใหญ่ได้รับจากครูและอาจารย์ คิดเป็นร้อยละ 71 และแหล่งความรู้ที่ใช้พัฒนาทักษะภาษาไทยได้ดีที่สุดคือ ในห้องเรียน รองลงมาจากหนังสือและวารสาร

1.2 นักศึกษามีความวิตกกังวลในการเรียนภาษาไทยเพื่อเตรียมความพร้อมก่อน เข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.51$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีความกังวลมากที่สุดในด้านทั่วไปอยู่ในระดับมาก รองลงมาด้านการเขียนอยู่ในระดับมาก ด้านการอ่านอยู่ในระดับมาก และด้านการพูดอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.75$, $\mu = 3.69$, $\mu = 3.44$ และ $\mu = 3.26$ ตามลำดับ)

ด้านทั่วไปนักศึกษามีความวิตกกังวลมากที่สุดว่าตนเองมีความรู้ภาษาน้อย อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมานักศึกษามีความกังวลว่าหากไม่สามารถสื่อสารภาษาไทยได้แล้ว จะส่งผลกระทบต่อการเรียนต่อในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด นักศึกษามีความกังวลที่ต้องเรียนวิชาภาษาไทยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.35$, $\mu = 4.24$ และ $\mu = 4.18$ ตามลำดับ) และนักศึกษามีความกังวลน้อยที่สุดว่าตนเองถูกบังคับให้เข้าเรียนในชั้นเรียนวิชาภาษาไทย มีอยู่ในระดับน้อย ($\mu = 2.53$)

ด้านการฟังนักศึกษามีความวิตกกังวลมากที่สุดเมื่อฟังคำสั่งของอาจารย์ผู้สอนไม่เข้าใจอยู่ในระดับมาก รองลงมามีความกังวลเมื่อต้องทำกิจกรรมการฟังภาษาไทยในห้องเรียนอยู่ในระดับมาก มีความกังวลในการฟังภาษาไทยนอกห้องเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 4.18$, $\mu = 4.06$ และ $\mu = 2.94$ ตาม

ลำดับ) และกังวลน้อยที่สุดว่าเป็นเรื่องน่าอายเมื่อฟังคำสั่งภาษาไทยผิดพลาดอยู่ในระดับน้อย ($\mu = 2.53$)

ด้านการพูดนักศึกษามีความวิตกกังวลมากที่สุดที่ต้องพูดหน้าชั้นเรียนโดยไม่ได้เตรียมตัวมาก่อนอยู่ในระดับมาก รองลงมามีความกังวลเมื่อต้องทำกิจกรรมการพูดภาษาไทยในห้องเรียนอยู่ในระดับมาก มีความกังวลในการพูดภาษาไทยนอกห้องเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 4.00$, $\mu = 3.71$ และ $\mu = 3.00$ ตามลำดับ) และกังวลน้อยที่สุดว่าเป็นเรื่องน่าอาย เมื่อพูดภาษาไทยผิดพลาดอยู่ในระดับน้อย ($\mu = 2.35$)

ด้านการอ่านนักศึกษามีความวิตกกังวลมากที่สุดเมื่ออ่านคำสั่งในแบบฝึกหัดไม่เข้าใจอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมามีความกังวลเมื่อต้องทำกิจกรรมการอ่านภาษาไทยในห้องเรียนอยู่ในระดับมาก มีความกังวลในการอ่านภาษาไทยนอกห้องเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ ($\mu = 4.29$, $\mu = 3.82$ และ $\mu = 2.88$ ตามลำดับ) และกังวลน้อยที่สุดว่าเป็นเรื่องน่าอายเมื่ออ่านภาษาไทยผิดพลาดอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 2.76$)

ด้านการเขียนนักศึกษามีความวิตกกังวลมากที่สุดในการเขียนภาษาไทยเมื่อทำแบบฝึกหัดอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมามีความกังวลเมื่อต้องทำกิจกรรมการเขียนภาษาไทยในห้องเรียนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.29$ และ $\mu = 4.12$ ตามลำดับ) และมีความวิตกกังวลน้อยที่สุดว่าเป็นเรื่องน่าอายเมื่อเขียนภาษาไทยผิดพลาดอยู่ในระดับปานกลางเท่ากับกับความกังวลเมื่อต้องเขียนภาษาไทยนอกห้องเรียน ($\mu = 3.18$)

1.3 นักศึกษามีความวิตกกังวลในการใช้ภาษาไทยระหว่างเรียนในระดับอุดมศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.73$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีความกังวลมากที่สุดว่าตนเองเรียนไม่ทันในห้องเรียนอยู่ในระดับมาก รองลงมามีความกังวลในการพูดอยู่ในระดับมาก มีความกังวลที่ต้องเรียนวิชาต่างๆ เป็นภาษาไทยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับกับความกังวลว่าตนเองจะเรียนไม่ทันเพื่อน เพราะมีความรู้ภาษาไทยน้อยกว่าเพื่อนคนไทยอยู่ในระดับมาก และกังวลน้อยที่สุดในการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารต่อไปในอนาคตอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 4.12$, $\mu = 4.06$, $\mu = 3.94$, $\mu = 3.94$ และ $\mu = 2.94$ ตามลำดับ)

1.4 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบร้อยละค่าเฉลี่ยความวิตกกังวลของนักศึกษาที่มีเพศวุฒิการศึกษา พื้นฐานความรู้ก่อนเดินทางมาศึกษาต่อในประเทศไทย และแหล่งความรู้ภาษาไทยที่ต่างกัน แต่ไม่สามารถเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยที่จำแนกตามอายุได้เนื่องจากนักศึกษาทั้งหมดมีอายุในอยู่ระหว่าง 21 – 30 ปี

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความวิตกกังวลของนักศึกษา จำแนกตามเพศ

ความวิตกกังวลของ นักศึกษากัมพูชา	เพศชาย		เพศหญิง		ร้อยละความ แตกต่าง
	Mean	S.D.	Mean	S.D.	
ความวิตกกังวลในระหว่างเรียน ภาษาไทยเพื่อเตรียมความพร้อม	3.49	0.518	3.61	0.8430	2.40
- ด้านทั่วไป	3.67	0.511	4.03	0.514	7.20
- ด้านการฟัง	3.46	0.602	3.31	1.214	3.00
- ด้านการพูด	3.19	0.925	3.50	0.791	6.20
- ด้านการอ่าน	3.42	0.819	3.50	1.100	1.60
- ด้านการเขียน	3.69	0.849	3.69	0.966	0
ความวิตกกังวลในการใช้ภาษาไทย ระหว่างเรียนในระดับอุดมศึกษา	3.63	0.510	4.03	0.788	8.00

จากตารางที่ 1 พบว่าความแตกต่างค่าเฉลี่ยความวิตกกังวลในการใช้ภาษาไทยระหว่างเรียนใน
ระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาเพศหญิงมีค่ามากที่สุด รองลงมาด้านทั่วไปและการพูด คือ ร้อยละ 8.00 7.20
และ 6.20 ตามลำดับ แต่ไม่พบความแตกต่างค่าเฉลี่ยความวิตกกังวลด้านการเขียน

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความวิตกกังวลของนักศึกษา จำแนกตามวุฒิการศึกษา

ความวิตกกังวลของ นักศึกษากัมพูชา	< ปริญญาตรี		ปริญญาตรี		ร้อยละความ แตกต่าง
	Mean	S.D.	Mean	S.D.	
ความวิตกกังวลในระหว่างเรียน ภาษาไทยเพื่อเตรียมความพร้อม	3.61	0.601	3.19	0.421	8.40
- ด้านทั่วไป	3.72	0.550	3.84	0.472	2.40
- ด้านการฟัง	3.56	0.678	3.00	0.890	11.20
- ด้านการพูด	3.19	0.902	3.50	0.890	6.20
- ด้านการอ่าน	3.69	0.772	2.63	0.595	21.20
- ด้านการเขียน	3.90	0.845	3.00	0.354	18.00
ความวิตกกังวลในการใช้ภาษาไทย ระหว่างเรียนในระดับอุดมศึกษา	3.70	0.562	3.81	0.739	2.20

จากตารางที่ 2 พบว่าความแตกต่างค่าเฉลี่ยความวิตกกังวลด้านการอ่านของนักศึกษาที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาก่อนมาเรียนในประเทศไทยมีค่ามากที่สุด รองลงมาด้านการเขียนและการฟัง คือ ร้อยละ 21.20 18.00 และ 11.20 ตามลำดับ ความแตกต่างค่าเฉลี่ยความวิตกกังวลในการใช้ภาษาไทย ระหว่างเรียนในระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่ามีค่าน้อยที่สุด คือ ร้อยละ 2.40

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความวิตกกังวลของนักศึกษา จำแนกตามพื้นฐานความรู้ก่อนเดินทางมาศึกษาต่อในประเทศไทย

ความวิตกกังวลของ นักศึกษากัมพูชา	เคยได้รับความรู้		ไม่มีความรู้		ร้อยละความ แตกต่าง
	Mean	S.D.	Mean	S.D.	
ความวิตกกังวลในระหว่างเรียน ภาษาไทยเพื่อเตรียมความพร้อม	3.78	0.591	3.69	0.608	1.80
- ด้านทั่วไป	3.59	0.713	3.86	0.330	5.40
- ด้านการฟัง	3.54	0.668	3.35	0.818	3.80
- ด้านการพูด	2.96	0.962	3.48	0.803	10.40
- ด้านการอ่าน	3.79	0.713	3.20	0.896	11.80
- ด้านการเขียน	3.93	1.018	3.53	0.712	8.00
ความวิตกกังวลในการใช้ภาษาไทย ระหว่างเรียนในระดับอุดมศึกษา	3.56	0.602	3.48	0.597	1.60

จากตารางที่ 3 พบว่าความแตกต่างค่าเฉลี่ยความวิตกกังวลด้านการอ่านของนักศึกษาที่เคยได้รับความรู้ภาษาไทยมีค่ามากที่สุด คือ ร้อยละ 11.80 รองลงมาด้านการพูดของนักศึกษาที่ไม่มีความรู้ภาษาไทย คือ ร้อยละ 10.40 และด้านการเขียนของนักศึกษาที่เคยได้รับความรู้ภาษาไทย คือ ร้อยละ 8.00 ความแตกต่างค่าเฉลี่ยความวิตกกังวลในการใช้ภาษาไทยระหว่างเรียนในระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาที่เคยได้รับความรู้ภาษาไทยมีค่าน้อยที่สุด คือ ร้อยละ 1.60

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความวิตกกังวลของนักศึกษา จำแนกตามแหล่งเรียนรู้ภาษาไทย

ความวิตกกังวลของ นักศึกษาภูมิพุกา	ครู - อาจารย์		ญาติ		ร้อยละความ แตกต่าง
	Mean	S.D.	Mean	S.D.	
ความวิตกกังวลในระหว่างเรียน ภาษาไทยเพื่อเตรียมความพร้อม	3.37	0.515	4.04	0.6 89	13.40
- ด้านทั่วไป	3.60	0.658	3.56	1.149	0.80
- ด้านการฟัง	3.30	0.481	4.13	0.884	16.60
- ด้านการพูด	2.75	0.637	3.50	1.768	15.00
- ด้านการอ่าน	3.55	0.716	4.38	0.176	16.60
- ด้านการเขียน	3.65	1.098	4.63	1.768	19.60
ความวิตกกังวลในการใช้ภาษาไทย ระหว่างเรียนในระดับอุดมศึกษา	3.87	0.579	3.56	0.786	6.20

จากตารางที่ 4 พบว่าความแตกต่างค่าเฉลี่ยความวิตกกังวลด้านการเขียนของนักศึกษาที่เรียนภาษาไทยจากญาติมีค่ามากที่สุด คือ ร้อยละ 19.60 รองลงมาด้านการฟังมีค่าความแตกต่างเท่ากับ การอ่าน คือ ร้อยละ 16.60 ความแตกต่างค่าเฉลี่ยความวิตกกังวลด้านทั่วไปของนักศึกษาที่เรียนภาษาไทย จากครู - อาจารย์มีค่าน้อยที่สุด คือ ร้อยละ 0.80

2. ผลการวิจัยจากการเก็บข้อมูลด้วยแบบสัมภาษณ์

นักศึกษาภูมิพุกา พบว่า ระยะเวลาในการเรียนภาษาไทยเพื่อให้เกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้องนั้นควรเพิ่มเป็น 1 ปี พร้อมทั้งให้การสนับสนุนโครงการสอนภาษาไทยเพื่อเตรียมความพร้อมให้นักศึกษาต่างประเทศนั้นเป็นโครงการที่ดี ทำให้นักศึกษาต่างประเทศที่ไม่มีความรู้ภาษาไทย สามารถเพิ่มทักษะการใช้ภาษาทั้ง 4 ด้านได้มากขึ้น นักศึกษารู้สึกดีใจที่ได้เรียนภาษาไทยก่อนเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา เพราะภาษาไทยเป็นภาษาที่สำคัญสำหรับชาวภูมิพุกา เพราะสามารถใช้ประกอบอาชีพได้ในอนาคต การสนทนากับอาจารย์และนักศึกษาชาวไทยนั้นจะช่วยให้สามารถพัฒนาทักษะภาษาไทยได้เร็วขึ้น และควรเพิ่มกิจกรรมการเรียนรู้เพิ่มเติม โดยเน้นการฝึกปฏิบัติมากขึ้นทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนมากขึ้น

อภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์ความวิตกกังวลของนักศึกษาแคมพูชาในระหว่างเรียนภาษาไทยเพื่อเตรียมความพร้อมก่อนศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาและการใช้ภาษาไทยระหว่างเรียนในระดับอุดมศึกษา

การวิเคราะห์ความวิตกกังวลระหว่างเรียนภาษาไทยเพื่อเตรียมความพร้อมก่อนเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา นักศึกษามีความวิตกกังวลในภาพรวมด้านการพูดน้อยที่สุด สาเหตุเนื่องมาจากนักศึกษาแคมพูชาเดินทางมาศึกษาต่อในประเทศไทย ทำให้มีความตระหนักถึงความสำคัญของภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร และแม้ว่านักศึกษาจะสื่อสารภาษาไทยผิดหลักไวยากรณ์แต่ผู้ฟังก็สามารถเข้าใจและเดาความหมายของผู้พูดได้ ทำให้นักศึกษามีความกังวลในทักษะด้านการพูดน้อยที่สุด ซึ่ง Corno (2001) พบว่านักเรียนต่างชาติควรถูกอธิบายให้ทราบถึงความสำคัญของการใช้ภาษาหลักของประเทศนั้นๆ ก่อนจะทำให้พวกเขาสามารถพัฒนาและปรับตัวเพื่อสร้างแรงจูงใจที่เข้มแข็งให้ตนเอง สอดคล้องกับผลการวิจัยที่ผู้วิจัยพบว่า นักศึกษามีความวิตกกังวลน้อยที่สุดว่าตนเองถูกบังคับให้เข้าเรียนในชั้นเรียนวิชาภาษาไทย เนื่องจากนักศึกษาแคมพูชาเดินทางมาเรียนต่อในประเทศไทยเป็นที่แน่นอนว่าพวกเขาทั้ง 17 คนต้องใช้ภาษาไทยทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน อย่างไรก็ตามผลการวิเคราะห์ความวิตกกังวลในการใช้ภาษาไทยของทักษะด้านการพูดนั้นกลับพบว่า เมื่อนักศึกษาเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาตามสาขาวิชาที่เลือกด้วยตนเองในภาพรวมนั้น นักศึกษามีความกังวลในการพูดภาษาไทยมากที่สุดหากเปรียบเทียบกับทักษะด้านอื่นๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Wilson (2006) ที่พบว่า ทักษะด้านการพูดเป็นปัจจัยที่นักศึกษามีความวิตกกังวลมากกว่าทักษะด้านอื่นๆ Daly (1991) ระบุว่า กลุ่มบุคคลที่รู้สึกกลัวที่ต้องพูดในที่สาธารณะนั้น ผู้พูดจะมีระดับความกลัวสูงกว่ากลุ่มที่เป็นโรคกลัวอื่นๆ เช่น กลัวงู กลัวลิฟต์ และกลัวความสูง เป็นต้น จากการวิเคราะห์ผู้วิจัยพบว่า เนื่องด้วยการเรียนการสอนในปัจจุบันนี้จะเน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและเน้นฝึกปฏิบัติมากขึ้น การนำเสนอหน้าชั้นเรียนหรือการให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นจึงเป็นวิธีการสอนที่อาจารย์ทุกคนนิยมนำมาใช้กับนักเรียนในชั้นเรียน ทั้งนี้จึงส่งผลให้นักศึกษาแคมพูชามีความวิตกกังวลในการพูดภาษาไทยเนื่องจากมีคำศัพท์เฉพาะทางที่ต้องเรียนเพิ่มเติมเมื่อนักศึกษาแยกไปเรียนในแต่ละสาขา ทั้งนี้ นักศึกษามีความกังวลมากที่สุดที่ต้องพูดหน้าชั้นเรียนโดยไม่ได้เตรียมตัวล่วงหน้า ผลการวิจัยของ Horwitz, Horwitz & Cope (1986) พบว่า นักศึกษาชาวต่างชาติของมหาวิทยาลัยเท็กซัส มีปัญหาทักษะด้านการฟังและการพูดมากที่สุด แต่หากครูผู้สอนให้เวลานักศึกษาได้เตรียมตัวนำเสนอหน้าชั้นเรียนแล้วจะทำให้ นักศึกษา ไม่รู้สึกหวาดหวั่นมาก นักศึกษาร้อยละ 49 เห็นด้วยว่า พวกเขาจะรู้สึกตื่นตกใจเมื่อต้องพูดโดยไม่เตรียมตัวมาก่อนในชั้นเรียนภาษา ร้อยละ 33 รู้สึกประหม่าและสับสนในขณะที่พูดหน้าชั้นเรียน

นักศึกษามีความกังวลมากที่สุดว่าตนเองมีความรู้ภาษาไทยน้อย ซึ่งสัมพันธ์กับความกังวลรองลงมาของนักศึกษาแคมพูชา คือ วิตกกังวลว่าหากไม่สามารถสื่อสารภาษาไทยได้ แล้วจะส่งผลต่อการเรียนต่อในระดับอุดมศึกษา สอดคล้องกับวิจัยของ Paranuwa (2011) ที่พบว่าสาเหตุของความวิตกกังวลในการเรียนภาษาต่างประเทศของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้แก่ ความวิตกกังวลในการสื่อสาร ความกลัวว่าตนเองมีความสามารถน้อยกว่าผู้อื่น และความวิตกกังวลในการสอบ ดังนั้น Horwitz

(2001) กล่าวถึงแนวทางในการลดความเครียดของนักเรียนไว้ดังนี้การลดความเครียดด้วยการให้คำแนะนำถึงวิธีการที่จะทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศ คือ การลดคำพูดที่ชี้ว่านักเรียนทำผิดหรือทำถูกในระหว่างเรียนจะช่วย ลดความเครียดและความวิตกกังวลได้

นักศึกษามีความกังวลมากที่สุดเมื่อฟังคำสั่งของอาจารย์ผู้สอนไม่เข้าใจสอดคล้องกับงานวิจัยของ Horwitz, Horwitz & Cope (1986) ที่พบว่า นักเรียนมีความวิตกกังวลในการเรียนภาษาที่สอง และเป็นเรื่องยากในการเข้าใจความแตกต่างของเสียงและภาษาปลายทาง (Target Language) ที่นักเรียนแปลความหมายออกมา ซึ่งนักเรียนคนหนึ่งจากงานวิจัยของ Horwitz, Horwitz & Cope (1986) กล่าวว่า เขาได้ยินเพียงเสียงบ่นพึมพำของครูผู้สอนเมื่อตนเองรู้สึกเครียด ทำให้นักเรียนเกิดความกังวลว่าจะไม่เข้าใจความหมายหรือคำสั่งของครูผู้สอน

Vazalwar (2011) กล่าวว่า ความวิตกกังวลนั้นส่งผลเชิงลบในการเรียน แต่กลับไม่ส่งกระทบกับการอ่านให้เข้าใจในเนื้อเรื่อง (Reading Comprehension) อีกทั้งความวิตกกังวลไม่ใช่ปัจจัยที่ควบคุมในการอ่านให้เข้าใจเนื้อเรื่อง ครูผู้สอนควรคำนึงถึงการควบคุมปัจจัยด้านความวิตกกังวลในชั้นเรียน ทั้งนี้ผู้วิจัยพบว่า นักศึกษามีความกังวลเมื่ออ่านคำสั่งในแบบฝึกหัดไม่เข้าใจมากที่สุด แต่นักศึกษามีความกังวลน้อยที่สุดเมื่ออ่านภาษาไทยผิดพลาด

ข้อเสนอแนะ

1. การจัดโครงการเตรียมความพร้อมภาษาไทยสู่อาเซียนว่า ควรเพิ่มเวลาเรียนให้มากกว่า 4 เดือนอย่างน้อยเป็นระยะเวลา 9 เดือน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้การใช้ภาษาต่างประเทศให้สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. ครูผู้สอนเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการช่วยลดความวิตกกังวลในการเรียนการสอนภาษาไทยให้กับนักศึกษาต่างประเทศไทยด้วยการสร้างกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสม เช่น การใช้เทคนิคระดมสมอง (Brainstorming) การหลีกเลี่ยงคำพูดที่จะทำให้นักศึกษาเกิดความรู้สึกวิตกกังวลได้
3. ควรมีการศึกษาถึงสาเหตุของความวิตกกังวลและความต้องการหรือกิจกรรมในการเรียน เพื่อให้ได้ปัจจัยที่ก่อให้เกิดการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและประสิทธิภาพในการใช้ภาษาไทย

References

- Allwright, D. & Bailey, K. M. (1991). *Focus on the Language Classroom: An Introduction to Classroom Research for Language Teachers*. Cambridge : Cambridge University Press.
- Brown, H. D. (1994). *Principles of language learning and teaching*. NY : Pearson Education ESL.
- Corno, L. (2001). *Volitional aspects of self-regulated learning*. In B.J. Zimmerman & D.H. Schunk (eds). *self-regulated learning and academic achievement : Theoretical perspectives*. London/Mahwah : HJ, Lawrence Erlbaum.
- Daly, J. A. (1991). *Understanding communication apprehension: an introduction for language educators*. In E. K. Horwitz & D. J. Young (Eds.), *Language anxiety: From theory and research to classroom implications*. Englewood Cliffs : HJ, Prentice Hall.
- Graddol, D. (2006). *English Next*. The United Kingdom : British Council.
- Horwitz, E., Horwitz, M. & Cope, J. (1986). Foreign language classroom anxiety. *Modern language Journal*, 1(70), 125-132.
- Horwitz, E. K. (2001). Language Anxiety and Achievement. *Annual Review of Applied Linguistics*, 21, 112-127.
- Macintyre, P.D. & Gardner, R.C. (1988). *The measurement of anxiety and applications to second language learning: An annotated bibliography*. (Research Bulletin No. 672). London, Ontario : University of Western Ontario.
- Paranuwa, J. (2011). *A study of foreign language learning anxiety of the first year students at Srinakharinwirot University*. (Master's thesis). Srinakharinwirot University, Bangkok. (in Thai)
- Tangtoom, M. (2012). *ASEAN Students with Thai Learning*. Retrieved March 13, 2013, from <http://www.human.nu.ac.th/th/asean/StdForAsean.pdf>. (in Thai)
- Vazalwar, C. (2011). Effect of Anxiety on Reading Comprehension in English. *International Journal of Multidisciplinary Research*, 1(7), 272-278.
- Wilson, J. T. S. (2006). *Anxiety in learning English As a foreign language: its associations with students variables, with overall proficiency, and with performance on an oral test*. La Directora, Universidad De Granada.

ผู้เขียน**อาจารย์มีนนาภา รักษ์หิรัญ**

คณะเทคโนโลยีสังคม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตจันทบุรี
131 หมู่ 5 ถนนบําราศนราดรุร ตำบลพลวง อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี 22210
e-mail: meennapa@gmail.com